

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 84/2026 van 29 april 2026

Betreft: Advies m.b.t. een ontwerp van koninklijk besluit *tot vaststelling van de inhoud en de nadere regels van het voorlichtingsrapport zoals bepaald door artikel 31 van het Strafwetboek* (CO-A-2026-093)

Trefwoorden: Voorlichtingsrapport – Nieuw Strafwetboek – Justitiehuizen – doelbinding – proportionaliteit - bewaartermijn

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op de adviesaanvraag van mevrouw Annelies Verlinden, Minister van justitie, (hierna: de aanvrager) ontvangen op 27 maart 2026;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit) op 29 april 2026 het volgende advies uit:

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. Op 27 maart 2026 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot de artikelen 2, 4 en 5, laatste lid van het ontwerp van koninklijk besluit *tot vaststelling van de inhoud en de nadere regels van het voorlichtingsrapport zoals bepaald door artikel 31 van het Strafwetboek* (hierna: het ontwerp).
2. Het ontwerp strekt ertoe uitvoering te geven aan artikel 31 van het Nieuw Strafwetboek (hierna: NSW), dat aan het openbaar ministerie of de rechter bij wie een zaak aanhangig is de mogelijkheid geeft om de bevoegde dienst van de gemeenschappen van het gerechtelijke arrondissement van de verblijfplaats van de beklaagde of de beschuldigde de opdracht te geven een voorlichtingsrapport op te stellen. Dit voorlichtingsrapport heeft als doel de opdrachtgever de pertinente informatie te verstrekken die van aard is om de rechter in te lichten over de opportuniteit van mogelijke straffen of maatregelen, rekening houdend met de context van de feiten en de persoonlijke situatie van de beklaagde of beschuldigde. Het voorlichtingsrapport maakt vervolgens deel uit van het strafdossier.
3. Het nieuwe voorlichtingsrapport onderscheidt zich van het beknopt voorlichtingsverslag en de maatschappelijke enquête¹ doordat de vroegere regelingen slechts in welbepaalde hypothesen toelieten dat de onderzoeksgerechten of de vonnisgerechten een dergelijk verslag of onderzoek bevelen. Artikel 31 NSW breidt deze mogelijkheid daarentegen uit tot alle vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen, met inbegrip van de probatiestraf.
4. Het ontwerp stelt dienovereenkomstig de informatiegegevens vast die door de opdrachtgever in de opdracht moeten worden opgenomen, alsook de wijze waarop de opdracht aan de bevoegde diensten moet worden overgemaakt en de concrete draagwijdte en modaliteiten van die opdracht.

II. Onderzoek ten gronde

a. Voorafgaandelijke opmerkingen

---

¹ Volledigheidshalve verduidelijkt het Verslag aan de koning in dat verband: "Er moet op worden gewezen dat voor de andere wettelijke kaders waarin aan de bevoegde diensten van de gemeenschappen de opdracht kan worden gegeven om bepaalde informatie aan de opdrachtgever te bezorgen, de noties 'beknopt voorlichtingsrapport en maatschappelijke enquête' worden behouden. Dit betreft de informatieopdrachten in het kader van artikel 190sexies van het Wetboek van strafvordering inzake de hersteltrajecten, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering en tot slot van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij. De informatieopdracht die in deze wettelijke kaders aan de bevoegde diensten van de gemeenschappen wordt gegeven is immers van een andere aard dan het opzet van het voorlichtingsrapport zoals bepaald door artikel 31 van het Strafwetboek."

5. De Autoriteit wijst erop dat, overeenkomstig artikel 4, §1, tweede lid, WOG, de verwerkingen die door de gerechtelijke overheden, waaronder ook het openbaar ministerie, worden verricht in het kader van hun gerechtelijke opdrachten — met inbegrip van de mogelijkheid om de bevoegde diensten te gelasten een voorlichtingsrapport op te stellen — aan haar controlebevoegdheid zijn onttrokken. Dergelijke verwerkingen van persoonsgegevens vallen onder het toepassingsgebied van titel 2 WVG, die de bescherming regelt van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens door de bevoegde overheden met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid, en die strekt tot omzetting van Richtlijn (EU) 2016/680 (Politie- en Justitierichtlijn).
6. Desalniettemin brengt de Autoriteit in herinnering, zoals uitvoerig toegelicht in de punten 7 – 14 van het advies nr. 77/2020² (en naderhand bevestigd in het advies nr. 163/2023³), dat *"deze uitsluiting van de bevoegdheid van de toezichthoudende autoriteit ten aanzien van verwerkingen die verband houden met gerechtelijke taken (...) betrekking [hebben] op de "controle" over de "verwerkingen" op dit gebied, teneinde de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht te waarborgen, en niet op "elke bevoegdheid" van de Autoriteit met betrekking tot strafzaken in het algemeen. De bevoegdheid om advies uit te brengen over wetgeving, die, zoals inzake het geval is (...) een centrale functie inneemt in de strafrechtelijke taken, wordt met andere woorden niet uitgesloten."*
7. De adviesverstrekking heeft immers geen betrekking op de controle van de verwerking van persoonsgegevens door het openbaar ministerie of de hoven of rechtbanken, doch op handelingen gesteld door de wetgevende macht, in uitvoering van zijn wetgevende functie. Ten tweede heeft de uitoefening van deze adviesbevoegdheid geen impact op de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht bij de uitoefening van haar gerechtelijke taken.
8. Zulks laat aan de Autoriteit evenwel de gelegenheid eraan te herinneren dat het positief recht geen enkele autoriteit aanwijst die bevoegd is om de naleving van de regels inzake gegevensbescherming te controleren waarvoor de gerechtelijke overheden – *in casu* de hoven en rechtbanken (met inbegrip van de strafuitvoeringsrechter) en het openbaar ministerie – als verwerkingsverantwoordelijken optreden. Dit vormt een wezenlijke leemte in het Belgische recht, die nadere invulling behoeft en waarbij de geplande totstandkoming van een nieuw Strafwetboek een aangewezen opportuniteit biedt.

b. Analyse van het ontwerp en rechtskader van de verwerking

---

² Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-77-2020.pdf>.

³ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-163-2023.pdf>.

9. Zoals hierboven reeds toegelicht voorziet het ontwerp in een nieuwe mogelijkheid voor het openbaar ministerie en de rechter om aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen de opdracht te geven een voorlichtingsrapport op te stellen inzake de opportuniteit van de mogelijke verschillende vrijheidsbeperkende straffen of maatregelen (op basis van de persoonlijke situatie van de beklaagde of de beschuldigde). Dit voorlichtingsrapport wordt vervolgens opgenomen in het strafregister, en is bijgevolg onderworpen aan de daarop van toepassing zijnde regelgeving.
10. Deze mogelijkheid (en de daaruit voortvloeiende verplichting voor de bevoegde diensten) wordt bijgevolg geënt op de respectieve rechtskaders die gelden ten aanzien van de gerechtelijke autoriteiten enerzijds, en de bevoegde diensten anderzijds. Daartoe dient in het bijzonder gewezen te worden op artikel 569 Sv.⁴ en de artikelen 721 en 725 bis/1 – 725 ter Ger. W.⁵, evenals artikel 6, §1, III, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (hierna: de bijzondere wet van 8 augustus 1980) in samenlezing met het decreet van 26 april 2019 houdende de justitiehuisen en de juridische eerstelijnsbijstand⁶ (Vlaamse gemeenschap) (hierna: het decreet van 26 april 2019) en het decreet van 5 oktober 2023 tot invoering van het Wetboek voor gemeenschapsjustitie⁷ (Franse gemeenschap) (hierna: het decreet van 5 oktober 2023) waaruit volgt dat de Justitiehuisen (en de daaraan gelieerde diensten) als kerntaak hebben de persoonsgebonden omkadering met betrekking tot gerechtelijke procedures en beslissingen en daartoe instaan voor de gecoördineerde en geïntegreerde omkadering van verdachte, beschuldigde, beklaagde, in verdenking gestelde, veroordeelde en geïnterneerde personen en voor de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van personen (waaronder slachtoffers).
11. Naar analogie met hetgeen uiteengezet is in punt 12 van advies nr. 17/2025⁸, is de Autoriteit in de onderhavige context van oordeel dat, rekening houdend met de in de bovengenoemde regelgeving ingeschreven procedurele waarborgen, de verwerkingen die door de gerechtelijke overheden worden gesteld in het kader van artikel 31 NSW, meer bepaald met betrekking tot het geven van de opdracht tot het opstellen van een voorlichtingsrapport, gerechtvaardigd zijn en een legitiem

---

⁴ Artikel 569 Sv vormt het centrale wettelijke kader voor de verwerking van persoonsgegevens in de strafrechtelijke keten. Het regelt de oprichting van het Centraal Register van Strafdossiers en beschrijft de doeleinden van deze geïnformatiseerde databank, de opgenomen gegevens, de personen en actoren die er toegang toe hebben en de maximale bewaartermijnen. Daarnaast worden de beheerder en de verwerkingsverantwoordelijke van het register aangewezen, en voorziet het artikel in sancties voor onrechtmatige toegang of oneigenlijk gebruik van het register.

⁵ Artikel 721 Ger. W. regelt het dossier van de rechtspleging dat akten, processen-verbaal, adviezen, volmachten en inventarissen van stavingstukken bevat, met een door de griffier bijgehouden inventaris van neergelegde stukken. Deze dossiers van de rechtspleging worden opgenomen in het Centraal register van dossier van de rechtspleging overeenkomstig artikel 725 bis/1 Ger. W., dat naar analogie met artikel 569 Sv. de doeleinden, toegang, beheer en verantwoordelijkheid, beveiliging en bewaartermijnen van dit register regelt.

⁶ Zie in dat verband ook advies nr. 52/2019. Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-52-2019.pdf>.

⁷ Zie in dat verband ook advies nr. 76/2023. Te raadplegen via: <https://www.autoriteprotectiondonnees.be/publications/avis-n-76-2023.pdf>.

⁸ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-17-2025.pdf>.

doeleinde nastreven. De tussenkomst van de bevoegde diensten voor het opstellen van een voorlichtingsrapport kan in de huidige justitiële context worden verantwoord doordat deze diensten, gelet op hun nabijheid tot de leefwereld van de betrokkene, beter geplaatst zijn dan het openbaar ministerie of de rechter om elementen van de persoonlijke, sociale en praktische context in kaart te brengen die relevant zijn voor de keuze van een passende vrijheidsbeperkende straf of maatregel. Een dergelijke contextuele inschatting is van bijzonder belang nu artikel 31 NSW betrekking heeft op een breed spectrum van sancties en maatregelen waarvan de opportuniteit en uitvoerbaarheid sterk kunnen afhangen van de concrete situatie van de beklaagde of beschuldigde, en waarbij in voorkomend geval ook de relatie met of de nabijheid tot het/de slachtoffer(s) in aanmerking moet worden genomen. Opdat het voorlichtingsrapport in dat verband daadwerkelijk een nuttig instrument zou vormen ter ondersteuning van een geïndividualiseerde, proportionele en effectief uitvoerbare rechterlijke beslissing, dient de opdracht tot het opstellen ervan evenwel voldoende nauwkeurig te vermelden over welke concrete elementen de opdrachtgever uitsluitend wenst te verkrijgen en in welk opzicht dergelijke informatie relevant is voor de beoordeling van de meest aangewezen straf of maatregel. Een dergelijke motivering preciseert de concrete redenen die het vragen van een voorlichtingsrapport in het betrokken geval verantwoordt en betekent tegelijk de opdracht van de bevoegde diensten af, zodat ook de gegevensverwerkingen die zij in dat kader verrichten beperkt blijven tot hetgeen noodzakelijk is voor het nagestreefde doel. De Autoriteit verzoekt dan ook om artikel 2 van het ontwerp, dat de informatiegegevens vaststelt die in de vraag tot het opstellen van een voorlichtingsrapport moeten worden opgenomen, dienovereenkomstig aan te vullen.⁹

12. Voorts is de Autoriteit van oordeel dat het ontwerp op zich geen aanleiding geeft tot een wezenlijke wijziging van de essentiële elementen van de verwerkingen die door de gerechtelijke overheden in dit verband worden verricht. Artikel 31 NSW voorziet immers uitdrukkelijk in de bevoegdheid om een voorlichtingsrapport te bevelen, en zodoende wordt deze opdracht volledig geënt op het bestaande verwerkingskader inzake het strafdossier en op de reeds bestaande mechanismen van samenwerking en gegevensoverdracht tussen de gerechtelijke actoren, zoals die thans in het Wetboek van Strafvordering en het Gerechtelijk Wetboek zijn verankerd. Hoewel de gevallen waarin een dergelijk rapport kan worden bevolen onder het nieuwe Strafwetboek worden uitgebreid ten opzichte van het beknopt voorlichtingsrapport en de maatschappelijke enquête, heeft zulks voor de gerechtelijke overheden niet tot gevolg dat sprake zou zijn van een kwalitatief meer verregaande verwerking van persoonsgegevens. Het betreft veeleer een verruiming van het toepassingsgebied van een reeds bestaande gerechtelijke opdracht met een wettelijk verankerde

---

⁹ Artikel 2 van het ontwerp bepaalt reeds dat de vraag tot het opstellen van een voorlichtingsrapport melding maakt van het aanvankelijk proces-verbaal, alsook, in voorkomend geval, van de toelating tot inzage van het dossier of van bepaalde stukken ervan die de opdrachtgever nuttig acht voor de uitvoering van de opdracht. Het is, *mutatis mutandis*, noodzakelijk dat de opdrachtgever, mede in het licht van die stukken, concreet aangeeft om welke redenen hij dergelijke inzage verleent, welke informatie hij uit het voorlichtingsrapport wenst te bekomen en in welk opzicht die informatie relevant is voor de beoordeling die hij dient te maken.

finaliteit die, mits inachtneming van hetgeen in punt 11 van dit advies is uiteengezet, als voldoende welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd kan worden beschouwd.

13. Zulks doet evenwel geen afbreuk aan de noodzaak om ervoor te zorgen dat ook de regionale regelgevingen die van toepassing zijn op de bevoegde diensten die feitelijk instaan voor het opstellen van het voorlichtingsrapport, op afdoende wijze de essentiële elementen vaststellen van de verwerkingen die in dat kader (moeten) worden verricht. De Autoriteit benadrukt dienaangaande dat de verwerking die bestaat in het geven van de opdracht tot het opstellen van een voorlichtingsrapport door de gerechtelijke overheid, enerzijds, en de verwerking die bestaat in het verzamelen, analyseren, structureren en rapporteren van persoonsgegevens door de bevoegde gemeenschapsdiensten, anderzijds, weliswaar functioneel op elkaar aansluiten, maar niet zonder meer samenvallen. Een afzonderlijke analyse dringt zich derhalve op van het decreet van 26 april 2019, zoals uitgevoerd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2022 *tot uitvoering van bepalingen over de justitiehuzen van het decreet van 26 april 2019 houdende justitiehuzen en de juridische eerstelijnsbijstand* (hierna: het besluit van 18 maart 2022) en van het decreet van 5 oktober 2023, zoals uitgevoerd bij het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap *tot uitvoering van het Wetboek van de communautaire rechtspraak* (hierna: het besluit van 21 december 2023).

b.1 Vlaamse gemeenschap

14. Vooreerst neemt de Autoriteit akte van de artikelen 4, 6° en 5, 1° van het decreet van 26 april 2019 waaruit respectievelijk volgt dat de justitiehuzen bij de uitoefening van hun opdrachten ertoe streven bij te dragen aan een betere gerechtelijke besluitvorming door een adequate informatieverstrekking en rapportering, en dat zij op verzoek van een opdrachtgever opdrachten uitvoeren in het kader van een gerechtelijke procedure of ter uitvoering van een gerechtelijke beslissing. De opdracht tot het opstellen van een voorlichtingsrapport kan zonder meer geacht worden hieronder te worden begrepen, doch meent de Autoriteit dat het aan de rechtszekerheid, evenals de nauwkeurigheid en voorzienbaarheid van de regelgeving ten goede zou komen indien in het decreet de rechtsgrond (*in casu* artikel 31 *nSw.*) ook uitdrukkelijk zou worden vermeld. Onverminderd deze bedenking is de Autoriteit desalniettemin van oordeel dat de doeleinden van de verwerking, in het licht van de voormelde bepalingen, gelezen in samenhang met artikel 31 *nSw.* en de bepalingen van het ontwerp, welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.
15. Artikel 9, §2, eerste lid, van het decreet van 26 april 2019 geeft vervolgens een oplistings van de categorieën van persoonsgegevens die door de bevoegde dienst (*i.e.* de justitiehuzen) kunnen worden verwerkt "*voor zover dat noodzakelijk is voor het uitvoeren van een opdracht die tot doel*

heeft een opdrachtgever te informeren over een passende straf, maatregel, uitvoeringsmodaliteit of voorwaarde die aan deze personen kan worden opgelegd, of over de opvolging van een dergelijke straf, maatregel, uitvoeringsmodaliteit of voorwaarde, (...)" (N.B. de vetgedrukte passages zijn aangebracht door de Autoriteit). Niettegenstaande de vaststelling dat het over zeer ruime en hoogst persoonlijke gegevenscategorieën gaat, is de Autoriteit van oordeel dat zij in beginsel pertinent kunnen zijn voor de uiteenlopende en maatschappelijk belangrijke opdrachten die aan de Justitiehuizen zijn toevertrouwd, doch slechts voor zover de specifieke regelgeving die een welbepaalde opdracht nader omkadert (zoals het ontwerp), op voldoende duidelijke en voorzienbare wijze de draagwijdte van die opdracht afbakt en zodoende ook de omvang van de daarmee gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens begrenst. De Autoriteit herneemt in dat verband haar opmerking onder punt 11. In dezelfde zin verdient ook artikel 4 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de inhoud van het voorlichtingsrapport, nadere precisering, nu de huidige redactie¹⁰ te ruim blijft. Daarbij kan onder meer worden aangesloten bij de toelichting bij dat artikel in het Verslag aan de Koning.¹¹

16. Met betrekking tot de (maximale) bewaartermijn voor de persoonsgegevens die worden verwerkt door de Justitiehuizen herneemt de Autoriteit *mutatis mutandis* haar opmerkingen overeenkomstig de punten 20 – 23 van advies nr. 17/2025. Ter zake dient verwezen te worden naar artikel 8, laatste lid, van het decreet van 26 april 2019 dat bepaalt: *"De justitiehuizen bewaren de persoonsgegevens die zij bij de uitoefening van hun opdrachten verwerken, niet langer dan nodig is voor de uitoefening van deze opdrachten. De Vlaamse Regering voorziet, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit, per verwerkingsfinaliteit in specifieke bewaartermijnen of afbakeningscriteria voor de bewaartermijnen."* Dit artikel wordt als volgt tenuitvoergelegd in artikel 5 van het besluit van 18 maart 2022: *"De persoonsgegevens die worden verwerkt conform artikel 9, § 1, 1°, 2°, 3° en 8°, van het decreet van 26 april 2019, worden bewaard in een elektronisch dossier en zijn beschikbaar en raadpleegbaar tot tien jaar na de laatste verwerking ervan. Na de voormelde periode worden de persoonsgegevens gewist of geanonimiseerd met het oog op een doeleinde als vermeld in artikel 7, eerste lid, 2° tot en met 5°, van het decreet van 26 april 2019. (...)"*.

¹⁰ Artikel 4 van het ontwerp bepaalt: *"De opdracht van de bevoegde dienst van de gemeenschappen bestaat er in de pertinente informatie te verstrekken die van aard is de opdrachtgever in te lichten over de opportuniteit van de verschillende mogelijke vrijheidsbeperkende straffen of maatregelen. Het voorlichtingsrapport omvat hiertoe de elementen met betrekking tot de context van de feiten en de persoonlijke situatie van de beklagde of de beschuldigde."*

¹¹ Gelet evenwel op de uiteenlopende situaties waarin een voorlichtingsrapport kan worden bevolen en op de bestaande verschillen tussen de regionale regelgevingen, benadrukt de Autoriteit dat de eerste en wezenlijke afbakening van de betrokken gegevensverwerkingen moet voortvloeien uit een voldoende nauwkeurige omschrijving van de opdracht zelf. Tegen die achtergrond is het minder evident om reeds op regelgevend niveau, *ab initio*, bepaalde categorieën van persoonsgegevens uitdrukkelijk toe te laten dan wel uit te sluiten.

17. De Autoriteit benadrukt dat de (maximale) bewaartermijn een essentieel element van de verwerking uitmaakt en, overeenkomstig artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 *Gw.* en artikel 8 EVRM, in een formele wettelijke norm moet worden vastgesteld, in het bijzonder wanneer het gaat om verwerkingen van gevoelige en hoogstpersoonlijke gegevens. In dat opzicht volstaat een regeling van de (materiële) termijn bij uitvoeringsbesluit niet. De Autoriteit acht het bovendien noodzakelijk dat de bewaartermijn voldoende precies en op granulair niveau wordt bepaald, rekening houdend met de specifieke finaliteit van het opstellen van een voorlichtingsrapport en de reeds geldende (strafrechtelijke) termijnen. Tot slot ook merkt zij op dat de zinsnede "*na de laatste verwerking ervan*"geenszins toelaat te bepalen wanneer de termijn effectief aanvang vindt.
18. Specifiek in de onderhavige context dient aldus rekening te worden gehouden met het feit dat het voorlichtingsrapport bestemd is om te worden opgenomen in en deel uit te maken van het strafdossier, waarvoor reeds eigen bewaartermijnen gelden overeenkomstig artikel 569, §6 *Sv.* Het verdient derhalve aanbeveling dat de bewaartermijn die door de bevoegde diensten wordt gehanteerd voor de persoonsgegevens die zij met het oog op het opstellen van het voorlichtingsrapport verwerken, zoveel mogelijk samenvalt met de bewaartermijn die geldt voor (de in) het strafdossier (opgenomen stukken), en deze in ieder geval niet overschrijdt. Daarbij dient tevens op voldoende duidelijke wijze te worden bepaald welk concreet aanknopingspunt het begin van die termijn doet lopen (zoals bijvoorbeeld het moment waarop het voorlichtingsrapport wordt overgemaakt aan de opdrachtgever en dienovereenkomstig opgenomen wordt in het strafdossier).

b.2 Franse gemeenschap

19. Wat het voorlichtingsrapport betreft, dient voor de Franse Gemeenschap in algemene zin te worden gewezen op de artikelen III.1, 4°, en III.2, §1, 1°, van het decreet van 5 oktober 2023, waaruit respectievelijk volgt dat de Franse Gemeenschap, met betrekking tot de gemeenschapsjustitie, het doel nastreeft om ten aanzien van de mandaterende overheden het nemen van een geïndividualiseerde rechterlijke beslissing te faciliteren door de relevante informatie te verstrekken, en dat zij daartoe belast is met de uitvoering van mandaten van de mandaterende overheden overeenkomstig artikel 5, §1, III, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Artikel IV.4, §§ 1 – 2, van het decreet van 5 oktober 2023 voegt daaraan toe: "*§1. De diensten bedoeld in artikel IV.2 voeren de volgende verwerkingen van persoonsgegevens uit:*
- 1° het uitvoeren van onderzoeken voor het proces en burgerlijke sociale enquêtes;*
- (...)*
- §2 De doeleinden van de verwerking bedoeld in paragraaf 1, 1°, zijn de volgende:*

1° het mandaat ontvangen en coderen en een personeelslid van de diensten bedoeld in artikel IV.2 aanstellen om het onderzoek voor het proces of de burgerlijke sociale enquête uit te voeren;

2° de betrokken personen identificeren en authenticiseren;

3° de toestand van de betrokken persoon beoordelen tijdens ontmoetingen;

4° de mandaterende overheid informeren door middel van een verslag.”

De Autoriteit is opnieuw van oordeel dat de uitdrukkelijke vermelding van de rechtsgrond van de betrokken opdracht de nauwkeurigheid en voorzienbaarheid van de regelgeving ten goede zou komen, doch stelt vast dat het doeleinde als zodanig voldoende welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd is.

20. Wat de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke betreft, herneemt de Autoriteit integraal haar opmerkingen overeenkomstig punt 27 van advies nr. 17/2025. Als dusdanig herhaalt zij dat de aanduiding van het Ministerie van de Franse Gemeenschap als verwerkingsverantwoordelijke niet passend voorkomt, en dat deze aanwijzing dient te worden herzien ten voordele van een entiteit die in de praktijk daadwerkelijk belast is met de operationele aansturing van de betrokken verwerkingen, zoals bijvoorbeeld *l'Administration générale des Maisons de Justice*.
21. Naar analogie met hetgeen uiteengezet in punt 15 hierboven, neemt de Autoriteit aan dat de ruime opsomming van categorieën van persoonsgegevens in artikel IV.5, § 1, van het decreet van 5 oktober 2023 in beginsel gerechtvaardigd kan zijn gelet op de uiteenlopende en maatschappelijk belangrijke opdrachten die aan de Justitiehuisen zijn toevertrouwd. Een dergelijke ruime omschrijving kan evenwel slechts worden aanvaard voor zover de specifieke regelgeving die een concrete opdracht nader omkadert, zoals het ontwerp, de draagwijdte van die opdracht op voldoende duidelijke en voorzienbare wijze afbakt en daarmee ook de omvang van de ermee gepaard gaande gegevensverwerkingen voldoende begrenst. Een wijziging van de artikelen 2 en 4 van het ontwerp dringt zich bijgevolg op.
22. Artikel IV.5, §2, van het besluit van 21 december 2023 voorziet dat de door de Justitiehuisen verwerkte persoonsgegevens in het kader van de geïndiceerde opdrachten mogen worden bewaard gedurende tien jaar na de afsluiting van het mandaat of tot het overlijden van de betrokkene.
23. Ter zake herinnert de Autoriteit er opnieuw aan dat de maximale bewaartermijn van persoonsgegevens een essentieel element van de verwerking vormt en derhalve in een formele wettelijke norm moet worden vastgesteld. In zoverre de finaliteit van de verwerkingen die in het kader van het opstellen van een voorlichtingsrapport worden verricht voldoende is afgebakend, dan wel afbakenbaar blijkt, acht de Autoriteit het geenszins onoverkomelijk om de regeling inzake

bewaartermijnen op te nemen in het decreet van 5 oktober 2023 (*cf.* punten 29 – 30 van advies nr. 17/2025).

24. Voorts is de Autoriteit inhoudelijk van oordeel dat, hoewel de zinssnede 'na de afsluiting van het mandaat' – in tegenstelling tot 'na de laatste verwerking' (*supra* punt 17) – op voldoende duidelijke wijze het aanvangspunt van de bewaartermijn bepaalt, het zonder meer vereist blijft de noodzakelijkheid en proportionaliteit van de termijn van tien jaar te toetsen aan de functionele en juridische vereisten die voortvloeien uit de finaliteit van het voorlichtingsrapport en de opname daarvan in het strafdossier (*supra* punt 18).

b.3 Slotopmerking

25. Tot slot wenst de Autoriteit te benadrukken dat de bevoegdheid om een opdracht te geven tot het opstellen van een voorlichtingsrapport voortvloeit uit het federale strafrechtelijke en gerechtelijke kader, terwijl de concrete uitvoering daarvan, en in het bijzonder de regelgeving die de werking van de justitiehuisen en de door hen verrichte gegevensverwerkingen omkadert, tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort. In het licht van de rechtszekerheid en het gelijkheidsbeginsel zou het moeilijk verantwoordbaar zijn dat de mate van gegevensbescherming die aan betrokkenen wordt geboden wezenlijk zou verschillen naargelang van de gemeenschap waaronder de bevoegde dienst ressorteert. De Autoriteit acht het derhalve cruciaal dat de bevoegde regelgevers, met eerbiediging van hun respectieve bevoegdheden, streven naar een normatief kader dat de betrokken verwerkingen op een zo coherent en gelijklopend mogelijke wijze omkadert. De opdracht vindt immers haar oorsprong in eenzelfde federale regeling en strekt overal tot de ondersteuning van dezelfde (rechterlijke) beslissingen.

OM DEZE REDENEN

de Autoriteit,

is van oordeel dat de volgende wijzigingen zich opdringen aan het ontwerp:

- artikel 2 aanvullen zodat de opdracht tot het opstellen van een voorlichtingsrapport voldoende nauwkeurig vermeldt over welke concrete elementen de opdrachtgever uitsluitend wenst te verkrijgen en waarom die informatie relevant is voor de beoordeling van de meest aangewezen straf of maatregel (punt 11);
- artikel 4 van het ontwerp nader preciseren, zodat de inhoud van het voorlichtingsrapport voldoende duidelijk en begrensd wordt omschreven (punten 15 en 21);

is van oordeel dat de volgende wijzigingen zich opdringen aan het normatief kader van de Vlaamse Gemeenschap:

- de rechtsgrond van de betrokken opdracht uitdrukkelijk vermelden (punt 14);
- de maximale bewaartermijn(en) vaststellen in een formele wettelijke norm en herzien overeenkomstig hetgeen uiteengezet in de punten 17 – 18;

is van oordeel dat de volgende wijzigingen zich opdringen aan het normatief kader van de Franse Gemeenschap:

- de rechtsgrond van de betrokken opdracht uitdrukkelijk vermelden (punt 19);
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke herzien (punt 20);
- de maximale bewaartermijn(en) vaststellen in een formele wettelijke norm en herzien overeenkomstig hetgeen uiteengezet in de punten 23 – 24.

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur